

West Wind 1888

Jakten på en gammel seilskøyte å dele livet med førte meg våren '98 til Århus i Danmark. Tor Erling Gransæther var med for å avdekke svake punkter, råte og andre ulumskheter og for å hindre meg i å bli altfor blendet av sjarm og vakre linjer. Vi fant både svake punkter, råte og andre ulumskheter - og jeg ble blendet av sjarm og vakre linjer.

West Wind (originalnavn ukjent) ble bygget til los Nils Andersen, Brevik på Nøtterøy. Hun er konstruert og bygget av Colin Archer i Larvik i 1887/88. Nils Andersen var kjent for å bytte båt like ofte som andre byttet skjorte, allerede året etter solgte han båten til tollvesenet og bestilte seg ny losskøyte hos Archer.

I 1949 ble WW restaurert på Oscar Jonsons verft på Kållandsö av Apoteker Erik Johnson fra Malmø. Båtens historie fra Nils Andersen solgte henne og frem til denne restaureringen er uklar. Under seilas på Bohuslänkysten kommer vi stadig i kontakt med folk som kjenner igjen båten og er sikre på at hun har vært medlem av GKSS og Segelselskapet Fram før krigen. ”Johan på West Wind” skal ha seilt henne med hjemmehavn på Langedrag ved Göteborg. Her finnes det spennende materiale å ta tak i!

Arkitekt Elmar Molkte Nielsen fra Århus kjøpte WW av Erik Johnson i 1968 og seilte henne aktivt i skandinaviske farvann. I hans eie ble WW medlem av SSCA og deltok i flere stevner i Norge. Molkte Nielsen arbeidet en del med å finne opprinnelsen til WW og ble etterhvert overbevist om at hun var bygget som losskøyte hos Colin Archer. Da han døde i 1997 ville

”Gi meg noe verktøy m mister og bråker så skal jeg hjelpe til!”

familien gjerne selge båten til Norge hvor de mente hun hørte hjemme. Jeg klarte å overbevise de om at jeg var mann for å ta på meg den omfattende oppgaven å bringe West Wind tilbake til fordums prakt og overtok henne påsken 1998.

Målet den første sommeren var å få båten seilklar til 1. august for så å sette kurs for Stavanger hvor jeg skulle bo om bord mens jeg gikk siste året på høyskolen der borte. Venner ble lokket inn i arbeidstøy med lovnad om seiltur rundt kysten i august. Ivrige hender natet, pusset og oljet dekk, skrapet ned og oljet fribord, skuta ble tømt og grundig rengjort innvendig. Innredningen ble malt og lakkert opp, et toalett ble montert inne i det ene klesskapet. Mor mente ulltrekk på alle puter og madrasser ville være en god ide, jeg svarte at det er for dyrt, mor tok opp jakten på tilbudsvare og fant møbelstoff i ull satt ned fra 498 kr pr meter til 35,-. 20 meter flaskegrønn ble innkjøpt og sydd til nye madrasser i alle køyer og på alle benker.

Etter en hel sommer med massiv dugnadsinnsats var vi klare for avgang mot Stavanger 3. august. Seilasen ble delt inn i 3 etapper for at alle 12 i dugnadsgjengen skulle få seile.

Bedforden under cocpildørken ga fra seg sitt siste stønn vinteren etter. Våren 2000 ble sittebrønn og styreluke akter revet og motoren heist ut. Vi spadde ut et par bøtter med størknet motorolje og annen gjørme. Hele "krateret" ble skrapet og oljet med D1 over vannlinjen og malt med Danboline under vannlinjen. Danboline erstatter Blymønje som er gått ut av produksjon. West Wind ble slept til sandtaket på Storsand, Hurum. Med hjelp fra Atle Anthonisen (skipper på Tarzan) installerte jeg min nyinnkjøpte SABB 54 hk, en operasjon som bød på bratt lærekurve for to glade amatører.

Skipperen prøver ut ny styreposisjon og ny rorkult, noe finpuss gjenstår!

Helene setter i propper, kun 278 igjen!

Sittebrønn akter erstattet med styreluke slik båten opprinnelig ble bygget.

Sesongstart i august er i seneste laget, men vakkert ble det. Her med kurs for Danmark.

Alle rundholt og blokker ble i løpet av vinteren og våren 2001 skrapet ned, pusset og lakket, samt at innmaten i blokkene ble renset og smurt opp. I påsken ble kursen igjen satt mot sandtaket på Storsand, båten heist på land og bygget hus rundt. Jeg var veldig spent på tilstanden til bjelkelaget som hadde levet et fuktig liv under et pill råttent skandekk, men både det og spantetoppene hadde klart seg helt utmerket. Nytt skandekk og ny fenderlist ble skåret til i eik av båtbygger Espen Baggerånås. Espen jobbet full tid hos meg på dagtid og full tid på kvelden på sin egen skøyte EOS som lå 5 meter unna.

Espen former puller med skarvøks

Skandekk klart til montering

Pullerne akter bestod hovedsaklig av matjord og ble gravd ut med hendene og skiftet. Dekket mellom kappene samt eikebordet som rammer inn kappene ble skiftet. Kappene ble reparert og forsterket med nye hjørnestolper. Eika i fribordet var blitt så skjemmet av blåved på sine gamle dager at jeg skrapte ned fribordet igjen og malte det hvitt.

Klart for legging av nytt dekk mellom kappene

Fargekombinasjoner prøves ut, grønt har gått igjen i mange detaljer ombord fra tidligere eier, hvitt er tradisjonelt. Tja, da blir det vel hvitt fribord og grønt bunnstoff da.

Smeden på Moen i Risør hadde laget nye røstjern og beslag til jomfruer i løpet av sommeren. Etter sjøsetting i august ble kursen satt mot Fredrikstad Maritime Center hvor Tim Morris laget nye vant med wirebendslinger og jomfruer på tradisjonell måte. Røstjern ble montert og nytt forstag spleiset.

Tim bendsler sidevant

Novembertur til Sætre. Rim på dekk og ingen rekke, her gjelder det å holde seg fast

Da høsten kom og jobben kallet begynte det å ligne båt, men vi hadde ikke rukket å lage ny rekke. Så flott, da har vi noe å finne på neste år også!

Rekkestøttene er boltet gjennom skandekk og bjelkelag

Rekka er montert til støttene med relingspiker. Begge deler er laget i eik

Våren 2002 hyret jeg båtbygger Jacob Hunsbedt for å hjelpe meg å lage rekke. Nå begynner det å ligne båt for alvor. Deltagelse i Nordisk seilas var sommerens mål, det glapp med en dags margin, vi prøver igjen!

Det har vært en arbeidskrevende men interessant prosess å restaurere West Wind. Det hadde kanskje vært arbeidsbesparende å gjøre hele restaureringen i en bolk, men tilgangen på tid og penger har gjort at skippertakmetoden har vært beste løsning for meg. Seilturene mellom skipper-takene har også fungert ypperlig som motivasjon til neste økt.

Ankervinsjen er ikke ferdig restaurert..

Å få bevaringsloggen er også glimrende motivasjon, masten må byttes og den originale kappen på fordekket var langt smekrere enn den som står der nå, neste gang det finnes tid og penger.

Herrene Gransæther på Storsand har bidratt med stor kunnskap, innlevelse og generøst utlån av verktøy og lokaler. Sissel har foret meg godt og mye, gjestfriheten har vært stor. Venner og foreldre har trådd til i tide og utide, jeg skylder dem alle stor takk.

West Wind setter seil på Toddyseilasen

Tekniske data:

Lengde:	11,57m
Bredde:	4,00m
Deplasement:	14 tonn
Seilareal:	86 kvm
Motor:	SABB 54 hk